

SARIEV Contemporary, Пловдив

представя:

Димитър Шопов
ХОРА, ГОДИНИ, ЖИВОТ
самостоятелна изложба

14 юли – 31 август 2017

Откриване: 14 юли 2017, 18:30 часа
В присъствието на художника

SARIEV Contemporary има удоволствието да представи самостоятелната изложба „Хора, години, живот“ на живеещия в Пловдив млад художник Димитър Шопов. Това е първа самостоятелна изява на Димитър Шопов в галерия Sariev Contemporary. До сега авторът е участвал в груповата изложба „Оставете ги да рисуват“ през 2016 година, курирана от Правдолюб Иванов, както и в редица други инициативи, организирани от галерията от 2011 година до сега. „Хора, години, живот“ представлява непоказвани до сега произведения на Димитър Шопов, правени в периода между 2014 и 2017 година и изпълнени в специфична техника, определена от него като *прерисунка*. Изложбата следва линия на интерес, характерна за творчеството на Шопов, свързана с автобиографичността, документацията, семейната история и пътя на самия художник. Неизменна част от изложбата „Хора, години, живот“ е и текстът към нея, написан от „анонимен критик“, както и придружаващото го обръщение на автора.

-

Познавам Димитър от дълги години и наблюдавам неговото творчество така, както залязва едно слънце. То е красиво, не дразни окото, романтично, но за кратко. Почоплиш малко семки, позамислиш се, па залезе. Но идва нов ден и ето го... То изгрява...

Ако сте избрали този лайфстайл вие сте обречени да гледате, а не да ви гледат. Ето затова на мен се падна честта да представя Митко, който няма време за залези, но чийто идеал е слънчогледовата семка. С риск да се повтори, все пак трябва да направим малка справка с някои биографични събития от живота на този пловдивски художник.

Роден е в гр. Кърджали през 1980 г. в семейство на пазарджии. Детството му преминава на сергията, с незабравими летни паузи при баба си в Крумовград. Прескачаме яките гимназиални години и казармата, след което заминава при леля си в Пловдив да учи бакалавъра в АМТИ-то, после магистър в НХА, после на борсата...

През 2007 Димитър е вече официално образован, няма какво повече да даде на страната си, хваща пътя и заминава за Африка, където в продължение на 10 години се запознава в дълбочина с творчеството на никому известния дотогава титан на световната арт сцена - ГАВАЗОВ. Климатът в Африка е известен на всички - там човек обръгва, забравя ума и дума, хваща тен, сърцето се отваря, глад.

Видимо преобразен, художникът се завръща в България през 2012 и отваря малко ателие в стария град, но нещата не потръгват. Той се взема в ръце и започва да описва поучителни спомени от третия свят. Става известен единствено на артсредите в БГ с книгата си за световно известния художник Гавазов и дотам. Печели награда за литература, признание, приятели, малко пари. Картините му започват да се продават и не след дълго те свършват.

Една нощ... в продължение на един сън... той се пита: Къде ми отидоха картините? Отговорът идва на следващия ден. Отваря огромно ателие в гр. Пловдив и се отдава на небивало прахосване на материали с цел създаване на нещо НОВО в изкуството: слама, пръст, гипс, тел, камъни, пяна, тръби, дунапен, ламарини, вълна, маркучи, пепел, Ц 200 и др. му помагат да открие една Супернова, която е едва на 15 км отвъд Пловдив. Там той ще разработва дълги години пълнометражен филм със свои съмишленици за сътворението на вселената и е на път да го пробута на Кан, Венеция, Берлин,

SARIEV CONTEMPORARY

Милано...

Сега той най-вероятно монтира или рендерира НОВОТО...

Изложбата на Митко е посветена за спомен на хората. Без намеци за политика, без никаква социална несправедливост, и без кой знае каква причина - те са просто прерисувани.

Анонимен критик, юли 2017

-
Здравейте,

Казвам се Митко и съм художник. Обичам да рисувам снимки. Само цветни снимки. Ако прерисувам черно бяла снимка си я оцветявам. Като малък рисувах с показалец във въздуха.

После спрях да виждам във въздуха и се прехвърлих на хартия. Сега вече, като голям, виждам главно в екрана. Пак с показалец рисувам нали, но с тъчпада. Аз харесвам снимката, не толкова спомените. И картички също прерисувам, screenshots също от видео... И картини също прерисувам... етикети, опаковки, вестници... От натура също прерисувам - на един вечерен акт един път в на Любо ателието - ако дойдете на изложбата, ще видите. И така след като почнах да прерисувам снимки, реших един ден, че може и да ги префотографирам.

Заповядайте на моята изложба!

Рисунки на стари снимки, и нови снимки на прерисуваните снимки.

-
Димитър Шопов е роден през 1980 година в град Кърджали. Завършва магистратура, специалност „Сценография“ през 2007 в Национална Художествена Академия, София. Работи в столичните театри „Театър София“ и „Сфумато“ като сценограф. Има три самостоятелни изложби в галерия L'union de Paris, Пловдив и участва в редица групови в страната и чужбина, като „Скъпи мой провинциалист“, Swimming pool, София (2017), „Оставете ги да рисуват“, SARIEV Contemporary, Пловдив (2016), All I Can Do is Art, Прага (2013), „Гавазов и неговото време“, Sofia Contemporary, Near, Closer, Together, Sofia (2013). Част от реализираните му проекти са „Търг на авангардно българско изкуство, Гавазов и неговата школа, оригинали“, пърформънс на Вера Млечевска и Димитър Шопов, част от НОЩ на музеите и галериите, Пловдив (2014), „Гавазов“, пърформънс, част от фестивала „Улица Отец Паисий- Текст“, Пловдив (2012), „Наши си работи“, проект, част от НОЩ на музеите и галериите, Небет тепе, Пловдив (2011), „На Джумаята“, проект, част от НОЩ на музеите и галериите, Пловдив (2010). През последните 10 години се отдава на изследване на живота и творчеството на художника Гавазов и търсене на артефакти свързани с него. През 2012г излиза и неговата книга-албум посветена на художника, която печели литературната награда „Южна пролет“. Димитър Шопов е носител на наградата за млади артисти БАЗА за 2016 година.